

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Παρασκευή 1 Σεπτεμβρίου 2006

ΓΡΑΦΕΙ
Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗΣ

Αν λειτουργούσαμε, όπως η εθνική μπάσκει...

Ποια είναι τα συστατικά επιτυχίας της εθνικής μπάσκει σε παγκόσμιο επίπεδο, όπου ο ανταγωνισμός είναι εκπληκτικά μεγάλος και η επιτυχία ποτέ τυχαία; Πρώτα απ' όλα ο υψηλός συλλογικός στόχος που θέτουν προπονητές και παίκτες, μπροστά στον οποίο υποχωρούν οι ατομικοί μικροεγωισμοί.

Αλλά και η πίστη και η απόφαση για αγώνα με όλες τις δυνάμεις. Όπως και το σύστημα, η συνοχή και η συνέργια ανάμεσα στις επιμέρους προσπάθειες.

Όσοι αποτελούν την εθνική μπάσκει δεν έχουν κανένα σύνδρομο κατωτερότητας αλλά ούτε και αλαζονείας. Τους γοητεύει η επιτυχία, το απρόβλεπτο, η ανατροπή, ιδιότητες τόσο οικείες στην ψυχοσύνθεση του Έλληνα.

Για να φτάσει όμως στην επιτυχία, η εθνική μπάσκει διαθέτει προπονητή-ηγέτη, που θέτει στόχους και οράματα, που εμπνέει, που έχει ευρύτατη δυνατότητα επιλογών του έμπυχου δυναμικού και της μεθόδου δράσης, που τόλμησε να εμπιστευτεί νέους με ταλέντο, φαντασία, δημιουργικότητα και μεράκι.

Τι από όλα αυτά συναντά κανείς στο δημόσιο βίωμα, την οικονομία και την κοινωνία; Οι στόχοι που τίθενται είναι μικροί και αναλαμβάνουν συχνά να τους υλοποιήσουν μετριότητες, που γαντζώνονται χωρίς αξιοσύνη στις καρέκλες, τις οποίες συνήθως δεν κατακτούν επαξίως.

Οι όποιες προσπάθειες λίγων ή το φιλότιμο δεν είναι πλέον συνταγή επιτυχίας σε έναν κόσμο ανταγωνιστικό και χωρίς σύνορα. Φοβόμαστε μήπως αποτύχουμε και κλεινόμαστε σε τείχη που μάταια προσπαθούμε να ορθώσουμε γύρω μας σε ένα αμείλικτο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον.

Η ηγεσία ασκείται με μηχανιστικό τρόπο, χωρίς να εμπνέει, φοβισμένη και αμήχανη μπροστά στο τυχαίο, το απρόβλεπτο, που όμως αποτελούν τον κανόνα στη ζωή.

Τα ταλέντα είναι υπό διωγμό, γιατί θα αναδείξουν τη γύμνια κάποιων, η δημιουργικότητα ναρκοθετείται, είναι προτιμότερη η απραξία. Δεν πρέπει έτσι να μας εκπλήσσει το ότι είμαστε ουραγοί στους βασικούς δείκτες παραγωγής.

Πόσο διαφορετικοί θα ήμασταν ως χώρα, αν λειτουργούσαμε έστω και μερικώς, όπως η εθνική μπάσκει; Δυστυχώς για μας τους Έλληνες η ιστορία δεν γράφεται με το αν.